

MATACKI (1) ai

D pl m matackim.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „matacz”; kłamliwy, wykrętny: pośtawił tego S. Piotra: wiedząc iż od młodości z Heretyki zroli: iamy tych liżek wiedział: ząbieżec wżytkim ich matakim z pińmá wywodom vmiá SkarŻyw 373.

AŻ